

Underofficerer; men naar man ikke tilfigter nogen Forhøielse og heller ikke nogen Forandring i de bestaaende Lovbestemmelser, saa veed jeg egentlig ikke, hvad det er man tilfigter, og saa veed jeg heller ikke, hvorfor man har saameget mod det Forslag, der her foreligger; thi det tilfigter heller ikke nogen Forandring i bestaaende Lovbestemmelser, og heller ikke figter det til at bortføre Noget af det, der til Dato tilkommer de gifte Underofficerer med Hensyn til Qvarteergodtgjørelse. Derfor kan det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds kun meget upassende anvende det Ord mod Mindretallet her, at vi ville de gifte Underofficerer tillivs; et saadant Udtryk er fuldkommen uberettiget. Mindretallet vil, at den Lønningsslov, der blev stadfæstet den 25de Jult 1867 og skal revideres inden Udgangen af Finantsaaret 1872/73, skal vedblive i dette Stykke uforandret indtil Revisionstiden. Andet forlange vi ikke, vi ville ikke bortføre for en eneste af de Vedkommende en eneste Skilling af, hvad der efter Loven tilkommer dem, og ere vi nu enige derom, saavel Ministeren og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl: Maa jeg bede om Ordet.) som Mindretallet, saa forekommer det mig, at man ved at vedtage Forslaget under Nr. 12 anerkjendte, at det var Mening fra alle Sider, og saa kunde Regjeringen paa sit Ansvar ordne denne Sag med Communerne, saaledes som man hidtil er gaaet frem, og som man efter alle foreliggende Forhold finder det rigtigt. Men vi have ikke ved en Afstemning her anerkjendt en Forandring i de bestaaende Lovbestemmelser. Jeg skal minde om, gjentagende, at man ved Fastsættelsen af Underofficerernes Lønning gif ud fra, at der i dette Stykke ikke skulde være Tale om, enten de vare gifte eller ugifte, men at Lønnen skulde forhøies og fastsættes uanseet dette. Man tog derfor en Gjennemsnitssum af Qvarteerpengene for Gifte og Ugifte, saaledes at de gennem denne Gjennemsnitssum fik Erstatning for, hvad de ellers som Gifte kunde have faaet i større Tillæg. Resolutionen af 1868 om Giftermaalstilladelse omhandler heller ikke

med et Ord, at de Vedkommende, som gifte sig i Genhold til de forandrede Regler, derefter skulde have noget særligt Tillæg til Huusleie, idet nemlig Loven gaaer ud fra, at Tillæget engang for alle er bortfaldet, kun at man for Underofficerers Vedkommende i Garnisonsbyer udenfor Kjøbenhavn er bleven ved den gamle Regel, nemlig at Byerne skulde skaffe dem Qvarteer. Dertil siger jeg nu: Ja, dette forandrer Mindretallet nu ikke paa nogen Maade. Kun vil man, at, dersom man troer at have Ret til, at de ikke skulde have Qvarteer af Byen, men at de selv skulde sørge derfor, at man da skal holde sig til Lovens Bestemmelser om, at de derfor maae lide det lovbestemte Afdrag. Ellers vil Følgen blive, at i Kjøbenhavn faae de gifte Underofficerer, som ikke have fri Bolig, Lov til selv at sørge derfor, og saaledes ogsaa i Provindserne, men paa det sidste Sted: plus 24 Rd. Ganste vist have vi meent, at man skulde lade den enkelte Mand, forsaavidt samtlige Forhold tillade det, selv bestemme, om han vil gifte sig eller ei, og om han kan komme ud af det med sin Lønning som gift eller ikke. Derfor var det en Smødefkommen mod denne Anskuelse, naar der i 1868 blev givet lempeligere Regler for Giftermaalstilladelse; men jeg tør hævde, at Rigsdagen har erkjendt, at det ikke burde have nogen Indflydelse paa Lønnens Bestemmelse, om vedkommende Bestillingsmand er gift eller ikke. Det eneste Forhold i hele Embedsstaten, hvor man tager noget Hensyn dertil — og det kun i et ganske enkelt Tilfælde, maaskee med nogen tvivlsom Ret — er, hvor der er Tale om Udcommando af Underofficerer i Landmilitæretaten, men ellers ere vi haade med Hensyn til Felttillæg og Cantonementstillæg og Huusleie fuldstændig gaaede bort fra det Princip, at der skal tages Hensyn til dette. Vi spørge ikke, om Manden er gift eller ikke, men vi spørge: hvad skal han nyde som Godtgjørelse for den Tjeneste, han yder Staten i den Stilling, han beller. Jeg skal ikke yderligere opholde mig ved dette Spørgsmaal; jeg skulde endogaa have udtalt mig endnu kortere derom, dersom den høitagtede Krigsminister ikke havde været tilstede. Jeg skal ganske henstille til Folkethinget,